

Umbra de aur

Grigore Vieru

Pentru Ștefan Aug. Doinaș
Vatră
Lumina îmi este.
(Și întunericul la fel!)
Ah, razele dalbe-ale ei
Care-ndulcesc
Chipu-mi de salcie amară
Și încălzesc piatra
Pe care se lasă mama
Trudită!
Și suflarea ei aurie de sus,
Dezmorțind
Degeratele ramurii degete!
Ah, lama cuțitului ei
Cu-al cărei tăiș
Bucătesc pâinea pe masă,
Cioplesc dulcele doinelor lemn!
Eu nu îngrădesc lumina,
Ci întunericul:
Taina mea.
Poți intra, îți îngădui,
În limpedea lumină ce-o am.
Dar nu și în
Liniștea nopții,
Lin legănându-se
Ca o trestie tristă.